

Βεροίας: «Ο Άγιος Λουκάς ας ευλογήσει την σύντομη αποπεράτωση του Ναού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το εσπέρας της Τρίτης, 30ης Δεκεμβρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον Εσπερινό και στην Παράκληση του Αγίου Λουκά του Ιατρού στον υπό ανέγερση Ιερό Ναό του στην Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας. Όπως κάθε Τρίτη στην Ιερά Ακολουθία τέθηκε σε προσκύνηση το χαριτόβρυτο Ιερό Λείψανο του Αγίου Λουκά του Ιατρού και αναγνώστηκε από τον Ποιμενάρχη μας η σχετική ευχή.

Στο τέλος της Ιεράς Ακολουθίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ευλόγησε και διένειμε τη Βασιλόπιτα σε όλους όσους διακονούν

στον Ιερό Ναό και εργάζονται για την αποπεράτωση της ανεγέρσεως, καθώς και σε όλους τους ευλαβείς προσκυνητές, ενώ ευχήθηκε με την βοήθεια του Αγίου και την συνδρομή των ευλαβών προσκυνητών σύντομα οι Ιερές Ακολουθίες να τελούνται στον επάνω Ναό.

Κατά τη διάρκεια της διανομής της βασιλόπιτας, η χορωδία του Ιερού Ναού Υπαπαντής του Κυρίου Βεροίας, υπό τη διεύθυνση της Πρεσβυτέρας Μαρίας Αφεντούλη, έψαλλε τα κάλαντα σε διάφορες γλώσσες και μετέφερε το χαρμόσυνο μήνυμα της Γεννήσεως του Κυρίου και της ελεύσεως του νέου έτους.

Η Ιερά Ακολουθία μεταδόθηκε απευθείας από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, την αντίστοιχη σελίδα στο Facebook και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Παύλειος Λόγος 90,2 FM».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων, ευχαρίστησε όσους διακονούν καθόλη την διάρκεια του έτους στον υπό ανέγερση Ιερό Ναό και ανέφερε μεταξύ άλλων: Έορτάζει αύριο ή Έκκλησιά μας τήν απόδοση τής μεγάλης Δεσπο-τι-κής έορτής τών Χριστουγέννων καί ολοκληρώνει μέ αυτή τόν πρώτο κύκλο τών έορτών του Αγίου Δωδεκαημέρου.

Έπειδή όμως ή έορτή τής γεν-νήσεως του Χριστού δέν είναι σάν τίς άλλες έορτές του χρόνου αλλά ή απήχησή της καί ή σημασία της έπιδρα καί έπηρεάζει όλο τό έτος καί όλη τή ζωή μας, άς στρέψουμε γιά ακόμη μία φορά τό βλέμμα μας στή σημασία αυτού του κοσμοϊστο-ρικού καί κοσμοσωτηρίου γεγονό-τος πού έορτάσαμε πρίν από λίγες ήμέρες, καί άς ακούσουμε τί λέγει ό άγιος Λουκάς, του οποίου ψά-λαμε καί απόψε τήν Παράκληση σχε-τικά μέ τή γέννηση του Χρι-στού.

Ή γέννηση του Χριστού, γράφει, άνέτειλε στόν κόσμο, όπως λέγει καί τό απολυτίκιο τής έορτής, «τό φώς τής γνώσεως». Καί αυτό γιατί ό ίδιος ό Χριστός είναι «τό φώς του κόσμου». Έπομένως, έφόσον, όπου εισέρχεται τό φώς φωτίζει τά πάντα, έτσι όπου εισέρχεται ό Χριστός φωτίζονται τά πάντα. Όχι βεβαίως από τό υλικό καί αίσθητό φώς, του οποίου είναι δημιουργός, αλλά κυρίως από τό πνευματικό φώς, «τό φώς τής γνώσεως».

Τό «φώς τής γνώσεως», τό όποιο άνέτειλε στόν κόσμο μέ τή γέννη-ση του Χριστού είναι, γράφει ό άγιος Λουκάς, πολύ σπουδαιότερο καί πολύ σημαντικότερο από τό οποιοδήποτε άλλο φώς.

Αλλά καί ή γνώση τήν όποία προσφέρει δέν συγκρίνεται μέ κα-μία ανθρώπινη καί κοσμική γνώ-ση, αλλά είναι ασύγκριτα ύψηλό-τερη καί ανώτερη από τή γνώση καί του σπουδαιότερου έπιστήμο-νος καί του εύφυεστέρου ανθρώ-που, διότι κανείς δέν μπορεί νά τήν προσεγγίσει, κανείς δέν μπορεί νά τήν διδάξει, παρά μόνο ό Χριστός, ό Κύριός μας. Ή ένανθρώπησή του καί ή παρουσία του στή γή αυτόν τόν σκοπό άλλωστε ύπηρετούσε: νά μάς γνωρίσει τόν Θεό-Πατέρα του, τόν όποιο

μόνον Ἐκεῖνος, ὁ Χρι-στός δηλαδή γνωρίζει, καί τόν ὁποῖο μόνο Ἐκεῖνος μπορούσε νά μᾶς ἀποκαλύψει.

Καί ἐπειδὴ ἡ γνώση τοῦ Θεοῦ εἶναι αὐτὴ πού φωτίζει τόν ἄνθρω-πο καί τόν κάνει νά δεῖ ποῦ βρί-σκεται καί ποῦ πορεύεται, τόν κάνει νά ἀντιληφθεῖ ποιός εἶναι ὁ Δημιουργός του καί τόν βοηθᾷ νά βγεῖ ἀπό τό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀγνωσίας· γι' αὐτό καί ὀνο-μάζεται φῶς.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ ὅμως δέν ἀνέτειλε «τό φῶς τῆς γνώσεως» μόνο κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη στή Βηθλεέμ. Συνεχίζει νά τό προσ-φέ-ρει σέ κάθε «ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον», ὥστε ὁ κάθε ἄν-θρωπος νά γνωρίζει καί νά δια-κρίνει ποιόν δρόμο πρέπει νά ἀκο-λουθήσει καί ποιός δρόμος ὁδηγεῖ στόν Θεό.

Τό φῶς ὅμως αὐτό τῆς γνώσεως, τό ὁποῖο ἔλαμψε στόν ἐθνικό κόσμο μέ τήν ἐνσάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν Παρθένο Μαρία, συνεχίζει ὁ ἅγιος Λουκᾶς, φανε-ρώνει καί τίς σημαντικότερες ιδιό-τη-τες τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες εἶναι τό θεῖο φῶς καί ἡ ὑπερτέλεια ἀγά-πη.

Μέ τή λαμπροφόρο διδασκα-λία του, τήν ὁποία πάντοτε ἐπιβε-βαίω-νε μέ τά θαύματα καί μέ τίς ἐντολές του, ὁ Κύριός μας ἔδειξε ὅτι εἶναι ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, καί μέ τόν θάνατό του ἐπάνω στόν φρικτό σταυρό φα-νέ-ρωσε ὅτι εἶναι καί ἀπέραντη θεία ἀγάπη. Ποιός ἄλλος θά σταυρωνόταν γιά τόν ἄνθρωπο παρά μόνο αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ αὐτοαγάπη.

Αὐτές οἱ δύο ιδιότητες εἶναι πού ἐλκύουν τούς ἀνθρώπους στόν Χριστό αἰῶνες τώρα καί τούς κά-νουν νά τόν πιστεύουν καί νά τόν ἀγαποῦν σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε πολλοί νά ἐγκαταλείπουν τά πάντα γιά νά τόν ἀκολουθήσουν καί ἄλλοι νά εἶναι ἕτοιμοι νά θυ-σιάσουν τά πάντα καί αὐτὴ ἀκόμη τή ζωή τους γιά νά μήν χωρισθοῦν ἀπό τήν ἀγάπη του.

Ἐνας ἀπό αὐτούς ἦταν καί ὁ ἅγιός μας, ὁ ἅγιος Λουκᾶς, ὁ ὁποῖ-ος, παρότι κατεῖχε τήν κοσμι-κή γνώση καί σοφία καί ἦταν ἓνας ἐπιφανής καί διάσημος ἰατρός, ἐλ-κύσθηκε ἀπό τό «φῶς τῆς γνώ-σεως» πού προσέφερε ὁ Χριστός καί τό αἰσθάνθηκε νά ἀνατέλει καί νά φωτίζει τήν ψυχὴ του τόσο δυνατά, ὥστε δέν δίστασε νά ἀφιε-ρωθεῖ ὀλοκληρωτικά στόν Θεό σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία τό ἄθεο καθεστώς τῆς τότε Σοβιετικῆς Ἐνώ-σεως προσπαθοῦσε νά ξεριζώ-σει τήν πίστη ἀπό τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, στέλνοντας τούς πι-στούς στίς φυλακές καί στίς ἐξο-ρίες, καί ἐπιφυλάσσοντας στούς κλη-ρικούς ἀπερίγραπτα βασανι-στή-ρια καί μαρτύρια.

Ἐπειδὴ ὅμως τό «φῶς τῆς γνώ-σεως» πού ἀνέτειλε μέ τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ φέγγει καί «ἐν τῇ σκοτίᾳ» καί τίποτε δέν εἶναι ἱκανό νά τό ἐξαφανίσει, ἔλαμψε καί λά-μπει καί διά τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, τῶν ὁποίων μάρτυ-ρες δέν ἦταν μόνο τό ποίμνιό του ἀλλά εἴμαστε καί ὅλοι ἐμεῖς πού τά ζοῦμε καθημερινά ἐδῶ

στήν Ἱερὰ Μονή τῆς Παναγίας Δοβρᾶ καί τά ὁποῖα ἐπιτελεῖ σέ γνωστούς καί ἀγνώστους, σέ ἀνθρώπους πού δέν τόν γνωρίζουν. Καί τούς θεραπεύει καί ἐμφανίζεται σέ αὐτούς καί ὅταν τόν ρωτοῦν «ποιός εἶσαι;» λέει «εἶμαι ὁ Λουκᾶς ὁ ἱατρός». «Καί ποῦ μένεις;» – «Στήν Παναγία Δοβρᾶ», ἐδῶ στό μοναστήρι μας. Ἔχουμε αὐτή τήν εὐλογία ὁ ἅγιος Λουκᾶς νά θεωρηθεῖ τό μοναστήρι μας ὡς τόπο διαμονῆς του.

Ἐλαμψε καί λάμπει ὅμως καί μέ τά καλά ἔργα, ὅπως λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ ὁποῖου θά τιμή-σου-με τή μνήμη μεθαύριο, τήν 1η Ἰανουαρίου, καί πρός τιμήν τοῦ ὁποῖου θά κόψουμε ἀπόψε τήν καθιερωμένη βασιλόπιτα.

Πρός τιμήν τῶν δύο ἀγίων μας, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καί τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, ἔχουμε ἀπόψε τή χαρά νά εἶναι κοντά μας μία εὐλογημένη χορωδία ἀπό κορίτσια, τήν ὁποία διευθύνει ἡ πρεσβυτέρα Μαρία, ἀπό τήν ἐνορία τῆς Ὑπαπαντῆς, καί ἡ ὁποία θά μᾶς ψάλλει τά κάλαντα ὅχι μόνο στά ἐλληνικά, ἀλλά καί στά οὐκρανικά πρός τιμήν τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, πού ἦταν ἡ μητρική του γλώσσα.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας τήν πρε-σβυτέρα Μαρία, πού μέ πολλή προθυμία καί χαρά ἀνταποκρίθηκε στήν πρόσκλησή μου νά ἔλθει ἀπόψε ἐδῶ, στόν ναό τοῦ ἁγίου Λουκᾶ, μέ τή χορωδία της, καί νά εὐχηθῶ καί σέ ἐκείνη καί στά μέλη τῆς χορωδίας καί σέ ὅλους σας, ἡ χάρη καί ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Λουκᾶ καί τοῦ ἁγίου Βασιλείου νά εἶναι πλού-σια τή νέα χρονιά καί σέ σᾶς καί στίς οἰκογένειές σας, καί νά ἔχουμε ἕναν χρόνο εἰρηνικό, ἕναν χρόνο πού θά μᾶς φέρει πιό κοντά στόν Θεό καί στήν Ἐκκλησία του καί θά εἶναι γεμάτος ἀπό τό φῶς τῆς γνώσεώς του.